

mutationem ad novam generationem, nisi mediante fermento, benè ab *Helmantio* edocti: Nihil enim aliud ista sunt, quàm congeniti quibusvis partibus spiritus, penitioribus humidi earum primigenii penetralibus intimius immerfi, quorum recondita feminales potètiæ, uti non nisi obstetricante arterioso spiritu recludi & ab animali in actum transferri gaudent; ita perenni isto spiritu in glandulis nutritiis collifu (quem Archealem dixi) chylus magis digestus & seminali glandularum dulcedine, ex insito earum excitato spiritu transumtâ, tinctus, saporem acquirit mitem, dulcem, omnibus corporis partibus perquam naturaliter consentaneum & gratum. Ac ideò tot canaliculorum gyris constant glandulæ, ut circulati per eosdem lymphæ & chylus penitissimam cum spiritibus, glandularum penetralia subeuntibus, miscelam ineant, eorum impressiones assumant, ac veluti solarium radiorum motu uvæ succi cruditate austeræ maturantur, dulces fiant & maturi. Videtur etiam ad fibrositatem, hinc consistentiam magis suam in glandulis nutritiis accedere lymphæ: ex rupto quippe chyli receptaculo vitro excepta fibrosior apparet & facilius, imò tota ferè sine ullâ etiam evaporatione in splendidam concrevit gelatinam multis minimis conspicuam fibris, quàm ex artuum aut aliarum partium ductibus ad conglobatas tendentibus collecta.

§. XIII.

Præmunitâ jam viâ ad circularis Lymphæ motus enodationem brevissimis descendo. Detectis namque genuinis ejus fontibus & officinis, obscurum amplius esse haud potest, moveri Lympham dictis ex fontibus (cerebro sc. thymo & glandulis conglobatis) per vasa lymphatica ad sanguinem, & ex hoc ad eosdem remeare; ut adeò luce radiet clarissimâ suo dignum auctore effatum, quod ex disertissimo Celeberrimi *Wedelii* ore habeo: Omnia in sanguinem, omnia ex sanguine & omnia pro sanguine. Ut autem plenius constet allegatus circularis Lymphæ motus, suppono:

1. Axiomatis physiologico-anatomici instar valere: ubi glandulæ, ibi secretio, & vice versâ.
2. Nullam partem esse sine glandulis, ut nulla sine lymphâ,